

Likfælde var billigere at lade en Mand reise med Extrapost med saadanne Dokumenter end at sende dem med Posten; og jeg tror ogsaa, at man meger snart vil erkjende, at Postvæsenet taber meget betydelige Indtægter, fordi Tarifen for Penges- og Værdiforsendelser er overordentlig høit ansat. Det vil saaledes kunne antages, at der navnlig forsendes med Posten et meget betydeligt Antal Brevler mellem Nar og Dag imellem de forskjellige Handlende heri Landet; og jeg maa antage, at Postvæsenets Regnskab vist neppe skal udvise, at der for saadan Forsendelse er betalt noget Beløb af en Størrelse, der kan være værd at tale om; og dette viser altsaa, at Forsendelserne gaae under ganske andre Benævnelser eller slet ikke finde Sted igjennem Postvæsenet, som en nødvendig Folge af den altfor urimeligt høie Tæxt. Jeg tror, at det ikke vil have nogen som helst Fare for Postvæsenet at overtage Garantien for den sikkre Befordring af sliige Breve med Penge eller Brevler, og saasnart det var en passende og billig Afgift, der var sat derfor, vilde vistnok de fleste af dem, der skulde sende sliige Pengebreve, angive Værdien udenpaa Brevet og saaledes erlægge den billige Afgift. Med denne Foranstaltning vilde begge Parter være meget vel tjente. Da det, som sagt, nu er over et halvt Aar siden, at disse Overveielser skulde foretages, maa man vel haabe, at de snart kunde være tilendebragte og Resultatet blive forelagt Rigsdagen.

Finantsministeren: Det forholdes sig ganske rigtigt som den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at den citerede Lov bestemmer, at der 3 Aar efter dens Udstedelse skulde foretages en Undersøgelse af, hvorvidt de ansatte Satser ere hensigtsmæssige, og at der da skulde fremlægges for Rigsdagen en Beretning om Resultatet heraf. Disse Overveielser have fundet Sted, og de have ført til den Erkjendelse, at Lovens Bestemmelser i det hele taget ere meget hensigtsmæssige. Det er vel sandt, at der er yttret, just i den Retning, som af

den ærede Rigsdagsmand blev berørt, en For-
mening om, at en Ændring kunde finde Sted,
hvad Værdiforsendelser angaaer, ligesom ogsaa
hvad angaaer et andet Punkt, som har givet
Anledning til Betæneligheder, nemlig med
Hensyn til Forsendelser med Jernbanen, men
under de nærværende Forsatningsforhold har
man imidlertid anseet disse Smaaanker for
at være saa lidet betydelige, at man ikke kunde
derved finde sig foranlediget til at foretage
nogen Forandring i Loven. En Beretning
herom vil blive Rigsdagen meddeelt. Jeg har
for ganske nylig forelagt Hans Majestæt Re-
sultatet af Undersøgelserne, og jeg har mod-
taget Hans Majestæts Bemyndigelse til at
gjøre denne Meddelelse, som saaledes vil finde
Sted idag eller imorgen.

Lindberg: Den høitærede Finantsminister
bemærkede, at det ikke kunde forandres ved
Finantsloven, at de Indtægter, som være bereg-
nede som fælles, skulde tilhøre Danmark alene,
men det er dog ganske vist, at det alene er
sket igjennem Finantsloven, at det, der forhen
var Danmarks særegne Indtægter, er gaaet
over til at blive fælles, og naar dette tid-
ligere er sket igjennem Finantsloven, saa kan
jeg ikke forstaae, hvorfor det ikke ogsaa, naar
det var det Rette, ogsaa nu skulde kunne skee
paa selvsamme Maade. Det er ikke længere
siden end 1851, da var f. Ex. Dresundstold
som en indirecte Skat opført som Kongeriget
Danmarks særlige Indtægt; men ved den Fi-
nantslov, som blev vedtagen i 1851, var det, at
Forandringen skete. Havde det derimod været
en ganske særegen Lov, der havde foranlediget
Forandringen, saa havde det ogsaa været
ganske naturligt, at Forandringen da ikke
kunde tages tilbage uden ved en særlig Lov;
men det er, som sagt, igjennem Finantsloven,
at Forandringen tidligere er sket, og derfor
meente jeg ogsaa, at den kunde gaae tilbage
igen ved Finantsloven, dersom man blot
kunde faae Majoritet for Forandringen. —